

RECHTstreeks: Brexit

Nu een harde Brexit steeds waarschijnlijker lijkt kan ik het niet laten om op deze plaats mijn reeks over aan- en verkoop van bedrijven eenmalig te onderbreken en daar mijn onderstaande mening over te geven. Het is bij wijze van uitzondering een wat serieuzer verhaal!

Mijn schoonmoeder was van Duitse ouders en is bijna een eeuw oud geworden. Haar opa vocht in de Frans-Duitse oorlog van 1870-1871. Haar vader in WO I (1914-1918). Twee broers sneuvelde in Rusland als soldaten in WO II en zo had iedere generatie zijn eigen oorlog en dat ging in Europa al eeuwen zo.

Of je nou een Franse, Duitse, Engelse of Russische moeder was, je kon verwachten dat je zonen en kleinzonen ook zouden moeten vechten en eventueel sneuvelen. Toen geschiedde er een wonder. Twee wijzen heren, Schuman en Monnet, bedachten een over-nationaal systeem voor het beheren van grondstoffen. In 1953, amper zeven jaren nadat Frankrijk en Duitsland nog tegenover elkaar stonden, werd de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal opgericht. Daaruit ontstond de EEG en uiteindelijk de – tot 29 maart a.s. – uit 28 landen bestaande Europese Unie.

Zonder de ogen te sluiten voor fouten en gebreken en vooral het onvermogen om zich populair te maken bij de Europese bevolking kan gesteld worden, dat de EU een ongekend succes is. Door de EU, de NAVO en andere internationale samenwerkingsverbanden hebben wij nu al pakweg driekwart eeuw tussen de EU-staten geen oorlog meer gekend en dat is ongelooflijk.

Het is daarom des te vreemder, dat het creëren van vrede – ongetwijfeld de grootste verworvenheid van de EU – vrijwel geen rol speelt binnen de discussies over de EU en de Brexit. Ik heb de indruk dat wij vrede zijn gaan beschouwen als een vanzelfsprekendheid, een gratis levensvoorwaarde zoals de lucht die wij inademen en het water dat wij drinken: vrede is vrijwel gratis en eeuwig.

Dit is een even risicovolle als onjuist opvatting. Ik wil niet zover gaan als de Britse filosoof Hobbes die het menselijk bestaan vergeleek met een continue strijd van allen tegen allen, maar als wij niet constant werken aan vrede door adequate defensie, samenwerkingsverbanden als de NAVO en natuurlijk de EU, dan kan de zaak heel snel kantelen. Zeker met internationale leiders als Trump en Poetin.

Vrede is duur, je moet er constant aan werken en je bereikt het alleen door internationale samenwerking. De Brexit is daar juist het tegendeel van. Politieke clowns als Boris Johnson en Nigel Farage veroorzaakten met valse beloften tot hun eigen schrik het uittreden. De blunder van de eeuw!

Laten wij het vooral beter doen en als overige 27 staten de Brexit zien als een wake-up-call en ons via de EU, de NAVO en andere internationale organisaties tot het uiterste voor het behoud van vrede inspannen. Dit is niet alleen een verantwoordelijkheid die wij naar onszelf hebben maar ook naar onze kinderen en kleinkinderen!